

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra DEN STORE MADEMOISELLE

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 283.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph02val-shoot-idm139709892722896/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

den forplantede sig til Læberne. Blodet steg stærkere og stærkere op i hende. Øjenlaagene blev blodrøde.

— Fat Dem, min Kusine! sagde Kongen.

Mademoiselle løftede Øjnene. Hele det hvide i Øjet saas om Pupillerne. Hun fór frem mod Kongen med knyttet Haand:

— De er mit Livs Ulykke, min Tyran. Jeg har ofret Dem alt, De har taget alt . . . De kan ikke unde mig en Smule Glæde i Resten af mit Liv. De er værre, end min Fader, Gaston. Træd paa mig! Slaa mig ihjel! De har løjet. De har brudt Deres Ord! Men De er den stærkeste! Sæt Deres Hæl paa min Hals! Knus den eneste af Deres Slægtninge, som har Resten af Henrik den Fjerdes Blod i sig! De andre er Kammerjægere, Slavinder . . . betalt Pak . . . skidne Smigrere . . . Deres Broder er en . . . Æsel! Lad Deres Bastarder arve den kongelige Families Godser! Spyt paa Frankrigs Adel! . . . Træk flere Herrer af Louvois op af det skidneste Gadeskarn . . . jeg . . . jeg . . . jeg er af Kongeblood . . .

En Graad, som bestod af lutter afbrudte Skrig, brød ud fra Prinsessens sammensnørede Strube.

Saa faldt hun slap ned paa Gulvet. Hendes Legeme laa der som en stor formløs Klud. Hendes Klæder løftedes og sænkedes af Krampegraaden, den sindrig opsatte Frisure bølgede langs Gulvet, mens Lyslet aabenbarede de mange, mange graa Haar i hele den bloude Sammenfiltring af Natur og Kunst.

Hun hørte som et Ekko af sine vanvittige Ord lyde i det høje, genklingende Rum. Hun havde malet Aander frem, som var stærkere end hun. Forfærdet løftede hun Øjnene. De traf straks den brunrøde, guldbroderede Fløjlsmand. Han stod i femte Position.

— Hvor er han, Sire? stønnede hun. Hvor er Hr. de Lauzun?

Som oppe fra Skyerne lød det:

— Vær ikke bange! Man vil ikke gøre ham noget.

— Aa, hans Fjender myldrer frem fra alle Kroge. Han er dræbt.

Hun rejste sig op paa Knæene og raabte:

— Sire! Jeg véd ikke, hvad jeg har sagt. Har jeg sagt forbryderske Ord?

Hun slæbte sig paa Knæene tæt hen til Kongen og omfavnede hans røde Silkestrømper.

Kongen saa' et Øjeblik paa hende. Hun laa stille grædende